

Aalegaardene paa mange Kyster staa med en langt kortere Middelfast end Tilfældet er andetsteds ved lignende Fiskerier, og dette hidrører fra de lokale Forhold og disses forskellige Natur, saaledes navnlig Kystens Beskaffenhed, Vanddybden, Kystliniens Retning, Strømforhold etc.; endogsaa paa meget nærliggende Steder viser det sig, at Forholdene kræve forskellige Afstande, en Omstændighed, som Aalegaardskommissionen — i Modsætning til Flertallet — har taget i Betragtning ved at foreslaa særlige Regler for „Kystens Besætning“.

Som Sagen saaledes efter vor Formening stiller sig, anse vi det for umuligt ved Lov at fastsætte Sidebeskyttelsen for Aalegaarde m. v. under et for alle Kyster.

Vælger man som Flertallet i nærværende Kommission at sætte Afstandene særdeles lavt, vil man utvivlsomt komme til at gøre skadeligt Indgreb i mangfoldige veldrevne Aalefiskerier, der ikke taale yderligere Udnyttelse; sætter man som Aalegaardskommissionen Afstandene forholdsvis højt, vil dette være uheldigt i modsat Retning og byde for stor Beskyttelse i mange Tilfælde, hvor Fiskeriet kunde og burde udnyttes mere end Tilfældet er.

Vi formene derfor, at Fastsættelsen af Sideafstandene bør ske efter særlig foretagen Undersøgelse for hver Kyststrækning for sig; slig Fastsættelse bør dog ikke ske gennem lokale Nævn — jfr. den af Folketingets Udvalg den 21. December 1896 afgivne Betænkning over Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri —, idet Afgørelsen ved sligt lokalt Nævn ofte vil blive vilkaarlig og truffen uden det Overblik og den Sagkundskab, som en retfærdig Afgørelse forudsætter. Vi formene, at Afgørelsen bør lægges i Hænderne paa en særlig Kommission, der fastsætter Sidebeskyttelsen for Aalegaarde m. v. paa alle de Kyster, hvor Efteraarsfiskeriet efter blank Aal drives eller overhovedet kan drives. Vi have tænkt os en saadan Kommission sammensat af 3 af Landbrugsministeren efter Forhandling med Rigsdagen udnævnte upartiske og sagkyndige Mænd, af hvilke i alt Fald 1 bør være Jurist; med Hensyn til Afgørelsen indenfor de enkelte Amtsrads kredse burde Kommissionen tiltrædes af tvende af Amtsradet valgte Mænd, den ene Kystejjer, den anden Fisker, og begge interesserede i Aalerusefiskeriet; foruden at bestemme Sideafstandene bør Kommissionen tillige træffe Afgørelse i de

i Flertalsforslagets 12te Stykke ommeldte Tilfælde.

Kommissionens Afgørelser bør selvfølgelig bekendtgøres af Landbrugsministeren.

Vort Forslag er dette:

Af Flertalsforslagets § 6 udgaar 5te og 12te Stykke.

Der indsættes en ny § 7 med deraf følgende Ændring af Lovforslagets Paragrafordning.

„Afstanden, uden for hvilken andres Redskaber til Aalefangst skulle holde sig fra Fangesiden af den fiskeriberettigedes Aalegaarde og Aaleruser, fastsættes for alle Kyster af en Kommission bestaaende af 3 af Landbrugsministeren efter Forhandling med Rigsdagen udnævnte Mænd. Kommissionen tiltrædes for hver Amtsrads kreds, inden for hvilken Afgørelse skal træffes, af 2 af Amtsradet valgte Medlemmer, der deltage i Afgørelsen for vedkommende Amtsrads kreds.

Af de af Amtsradet valgte Medlemmer, der skulle være interesserede i Aalerusefiskeriet, skal det ene være en Kystejjer, det andet en Fisker. Kommissionens Afgørelser, der bekendtgøres af Landbrugsministeren, ere endelige.“

I det vi formene, at Sagen paa den i Forslaget nævnte Maade vil kunne være fuldt ordnet i Løbet af 1 Aar, stiller Mindretallet yderligere Forslag om, at Lovforslagets § 6 først træder i Kraft 1 Aar efter Lovens Kundgørelse i Lovtidende samtidig med, at § 3 i Fiskeriloven af 1888 forbliver gældende i samme Tidsrum. Om dette sidste Forslags Ordlyd henvises til Bemærkningerne nedenfor til Lovforslagets § 56.

Et andet Mindretal (Drechsel og Johnsen) kan ikke tiltræde Flertallets eller det fra det ovennævnte Mindretal fremkomne Forslag til Ordning af § 6, men slutter sig til det af den under 21. Oktober 1897 nedsatte Aalegaardskommission enstemmigt vedtagne Forslag til Ordning af Fiskeriet med Aalegaarde og Aalestader, dog med Tilføjelse af følgende af Flertallet foreslaaede Bestemmelse: „Ingen kan fordrø Beskyttelse som for Fangeside til mere end én Side af samme Redskab, dog staaar det den Fiskeriberettigede, der bruger begge Sider som Fangeside, frit for at fordele det fredede Areal til Siderne efter sit Skøn, naar der om Fordelingen sker tydeligt Opslag paa Strandbredden eller Redskabet“.

En saadan Bestemmelse har vel efter Mindretallets Mening ikke videre Betyd-